

РЕШЕНИЕ

№ 1249

гр. София, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 132 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Н. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Г. ГЕОРГИЕВ
Административно наказателно дело № 20221110203725 по описа за 2022
година

*Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и
наказания /ЗАНН/.*

Образувано е по жалба на „*****“ ЕООД срещу Наказателно постановление (НП) №
НП-3 от 13.10.2020г., издадено от министъра на икономиката и председател на
Междуведомствената комисия по експортен контрол и неразпространение на оръжия за
масово унищожение, с което на основание чл. 72, т. 2 от Закона за експортния контрол на
продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба
/ЗЕКПСОИТДУ/ за нарушение на чл. 37, ал. 1 и чл. 45 ЗЕКПСОИТДУ му е наложена
имуществена санкция в размер на 25 000 лева.

С жалбата се твърди, че: актът е издаден от лице, което не е компетентно за това; е нарушен
чл. 34 ЗАНН, тъй като актът е бил съставен повече от три месеца от откриване на
нарушителя и след една година от извършване на нарушението; наказващият орган не е
извършил самостоятелна проверка на случая, а е възприел описаното в прокурорското
постановление; актът и НП не съдържат нужните реквизити; няма мотиви защо
митническите органи не са изпълнили своите правомощия по чл. 68 и сл. от закона. Моли
НП да бъде отменено.

Пълномощник на жалбоподателя поддържа жалбата. В писмени бележки развива доводите,
изложени в жалбата. Допълнително изтъква, че няма мотиви защо се приема, че 26.07.2019 г.
е дата на нарушението. В допълнителни писмени бележки отново развива гореизложените
съображения, като обосновава, че не е имало пречка за наказващия орган да образува
административнонаказателно производство, независимо, че материалите са били в

прокуратурата, която е постановила отказ от образуване на наказателно производство и актът е издаден в нарушение на сроковете по чл. 34 ЗАНН. Отново акцентира, че неправилно е определена датата на деянието, тъй като от митническата заверка на сертификат за движение е от 25.07.2019 г. Моли НП да бъде отменено и претендира присъждане на разноски.

Наказващият орган, чрез своя процесуален представител, поддържа жалбата. В писмени бележки развива доводи за законосъобразност на акта и НП и конкретно за спазване на сроковете по чл. 34 ЗАНН. Моли НП да бъде потвърдено и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 25.07.2019г. „*****“ ЕООД извършило износ на 440 кг. триетаноламин /химично вещество с двойна употреба/ с честота 99% за гр. С., Р. С. М. с получател дружество „*****“ /***** LLC/. Във връзка с износа била попълнена митническа декларация № 19BG005807AA788583. Действията по износа от страна на дружеството пред българските митнически органи били извършени от „*****“ ЕООД.

Дружеството-жалбоподател не било регистрирано в Министерство на икономиката като лице, извършващо износ и трансфер на изделия и технологии с двойна употреба и не му било издавано от Междуведомствената комисия по експортен контрол и неразпространение на оръжия за масово унищожение разрешение за износ и трансфер на изделия и технологии с двойна употреба.

Междуведомствената комисия по експортен контрол и неразпространение на оръжия за масово унищожение изисквала от 27.01.2021 г. от дружествата, извършващи внос, износ и трансфер на токсични химически вещества и техните прекурсори декларации за осъществения от тях през 2019 г. внос, износ и трансфер. По този повод „*****“ ЕООД декларирало на 24.02.2021 г. горепосочения износ на 440 кг. триетаноламин за С. М..

Декларацията била разгледана на заседание на Междуведомствената комисия, която, предвид липсата на разрешение и регистрация на дружеството за износ на изделия с двойна употреба, сезирала ДАНС, която извършила проверка, резултатите от които предоставила на Софийска районна прокуратура /СРП/. На 23.07.2020 г. СРП отказала да образува наказателно производство с мотив, че формално има извършено деяние по смисъла на чл. 233 НК, но същото е малозначително по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК. Изпратила препис от постановлението до Междуведомствената комисия, което било разгледано на заседание на Комисията, която на 13.08.2020г. взела решение за реализиране на административнонаказателната отговорност на „*****“ ЕООД.

В тази връзка, св. С. – държавен експерт в Министерство на икономиката съставила на 14.09.2020г. срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 004.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на св. С.; материалите по пр. пр. 18915/2020 г. на СРП и другите събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. От показанията на свидетеля се установяват всички факти във връзка с изискването на декларация от страна на всички дружества, извършващи внос, износ и трансфер на токсични химически вещества и техните прекурсори декларации за осъществения от тях през 2019 г. внос, износ и трансфер и декларирането на процесния износ от страна на жалбоподателя, както и извършената проверка по повод същата. Свидетелят даде данни за заседанията на Междуведомствената комисия, решението за сезирането на ДАНС, както и взетото след разглеждането на постановлението на СРП за отказ от образуване на досъдебно производство решение за ангажиране на отговорността на дружеството – жалбоподател. Нейните твърдения се подкрепят от писмените материали – писмата от Министерството на икономиката; придружителните писма и декларации от „*****“ ЕООД; протоколите за взетите от Междуведомствената комисия решения и други.

Не се кредитират само твърденията на свидетеля, че процесният износ е бил за С., тъй като писмените данни сочат, че е бил за С. М..

Информация за извършената от ДАНС проверка се съдържа в пр. пр. 18915/2020 г. на СРП. Там се намират и множество документи от Агенция Митници, които, заедно с наличните по делото фактури, разпечатки от кореспонденция, сертификати за движение и други, носят информация за извършения износ на 440 кг. триетаноламин за Р. С. М.. Този въпрос не е и спорен между страните и се установява безпротиворечиво от съвкупния доказателствен материал.

От митническа декларация № 19BG005807AA788583, изготвена по повод процесния износ, е видно, че същата е от 25.07.2019 г. Това се установява и от сертификат за движение EUR.1 № А 0000078151, издаден във връзка с декларацията – в него също е записана датата 25.07.2019 г.

Предвид това, следва, че датата, на която дружеството – жалбоподател е изнесло 440 кг. триетаноламин за Р. С. М. е 25.07.2019 г., а не от 26.07.2019 г., както се твърди в НП.

Събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което по -

подробното му обсъждане е ненужно – това следва по арг. от чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК, която норма следва да намери приложение съгласно чл. 84 ЗАНН.

-

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

АУАН, противно на възражението на защитника, е издаден от лице с нужната материална компетентност съгласно чл. 75, ал. 1 ЗЕКПСОИТДУ –със заповед № РД-16-632/30.07.2020 г. на министъра на икономиката св. С. е оправомощена да съставя АУАН за нарушения на същия закон.

Издателят на НП има материална компетентност съгласно чл. 75, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 67, ал. 1 от закона.

Няма нарушение на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН – АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити; нарушението е описано ясно и точно със всички съставомерни признаци от обективна страна.

Не е нарушен и чл. 34 ЗАНН. Съгласно чл. 33, ал. 2 ЗАНН при констатиране на признак/признаци на извършено престъпление административнонаказателното производство се прекратява, а материалите се изпращат на съответния прокурор. Ето защо, при наличието на данни за евентуално престъпление от общ характер, правилно Междуведомствената комисия, вместо да образува административнонаказателно производство, е сезирала ДАНС, която от своя страна, след проверка, е изпратила материалите на СРП. В този смисъл, след отказа на СРП да образува досъдебно производство и получаването му от Комисията, не е било нужно да бъде съставян АУАН – арг. от чл. 36, ал. 2 ЗАНН. Независимо от това, Комисията е взела решение за издаването на такъв и той е бил съставен. Това действие, макар и излишно, не е съществено нарушение на процедурните правила, тъй като не накърнява правото на защита на санкционираното лице по никакъв начин. Доколкото за образуването на административнонаказателното производство в случая не е било нужно съставянето на акт, то не следва съставеният такъв да се обвързва със сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН – три месеца от откриване на нарушителя и една година от извършване на нарушението. Това е така, защото отговорността на дружеството е могла да бъде ангажирана без АУАН, а директно с издаване на НП.

Не се споделя възражението, че административнонаказателно производство е могло да бъде образувано и водено, независимо, че материалите по преписката са били в прокуратурата.

Изрично чл. 33, ал. 2 ЗАНН сочи, че при данни за престъпление административнонаказателното производство се прекратява. От това следва и, че не се образува такова в този случай. Именно защото компетентният да прецени дали има престъпление орган /прокуратурата/ разглежда процесния случай, контролните административнонаказателни органи следва да изчакат решението на прокурора и едва след това, ако последният е преценил, че няма престъпление от общ характер, да извършат

преценка за наличие на административно нарушение.

Това дали Комисията ще извърши допълнителна проверка или ще се ръководи само от констатациите в прокурорския акт е суверенно нейно право като контролен орган. Щом тя е решила, че наличните данни са й достатъчни за преценка, че е извършено административно нарушение, то тя може да санкционира нарушителя. Така, че липсата на допълнителна проверка не съставлява нарушение на процесуалните правила.

Наказващият орган не дължи и мотиви относно това, че Агенция Митници не е упражнила правомощията си по чл. 68 и сл. от ЗЕКПСОИТДУ. Това е правомощие на друг орган, различен от Комисията и не тя следва да обосновава защо той не ги е използвал.

В заключение, съдът намира, че не са допуснати от наказващия орган нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените.

По същество:

Химичното вещество триетаноламин/TEA/, CAS № 102-71-6 е изделие с двойна употреба и като такова е в позиция 1C350.46 на регламент /ЕО/ № 428/2009 на Съвета за въвеждане режим на Общността за контрол на износа, трансфера, брокерската дейност и транзита на изделия и технологии с двойна употреба и в приложение 3, т. 17 към Закона за забрана на химическото оръжие и за контрол на токсичните химически вещества и техните прекурсори.

Съгласно чл. 37, ал. 1 ЗЕКПСОИТДУ износ и трансфер на изделия с двойна употреба могат да извършват физически и юридически лица след регистриране в Министерството на икономиката.

Чл. 45 от същия закон предвижда разрешителен режим за износа на такива изделия.

Тъй като дружеството – жалбоподател е извършило износ на изделие с двойна употреба без да е регистрирано и без да има издадено разрешение за износ, то е нарушило изискванията на горепосочените разпоредби и от обективна страна е извършило нарушението по чл. 72, т. 2 ЗЕКПСОИТДУ, съгласно който на юридически лица, които осъществяват износ, внос, трансфер, брокерска дейност, транспортиране и/или транзит на продукти, свързани с отбраната, и на изделия с двойна употреба без съответните лиценз, регистрация, разрешение или удостоверение, се налага имуществена санкция в размер от 25 000 до 250 000 лева.

Касае се за отговорност на юридическо лице, която е обективна и не следва да бъде обсъждан въпроса за субективната страна на деянието.

Наказващият орган обаче е допуснал нарушение на материалния закон:

Тъй като износът на процесното вещество с двойна употреба е извършен на 25.07.2019 г., то нарушението ще е извършено именно на тази дата. Дружеството–жалбоподател обаче е санкционирано за това, че е извършило нарушение не тогава, а на 26.07.2019 г., когато то не е осъществило такова деяние. В този смисъл, правилно е възражението на пълномощника на жалбоподателя, че неправилно е установена датата на деянието.

Тъй като с процесното НП дружеството–жалбоподател е санкционирано за нарушение от 26.07.2019 г., каквото то не е извършило, постановлението следва да бъде отменено. То е

извършило нарушение на 25.07.2019 г., за което отговорността му не е ангажирана.

-

ЗА РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода на делото, основателна е претенцията за присъждане в полза на жалбоподателя на разноските за адвокатски хонорар. Видно от представените фактури и извлечения от банкова сметка, жалбоподателят е заплатил на пълномощника си за защита пред съда по повод обжалване на процесното НП общо сумата от 4 608 лева, както следва: 1536 лева за защита пред предходния състав /112/ на СРС; 1536 лева за защита пред Касационната инстанция, разгледала жалбата срещу решението на СРС, 112 с-в и 1536 лева при разглеждането на делото от настоящия съдебен състав.

Възражението за прекомерност съдът намира за неоснователно. Съгласно чл. 36 от Закона за адвокатурата вр. чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията им към момента на подаване на жалбата, минималният размер на адвокатския хонорар за една инстанция по този вид дела и с оглед размера на наложената санкция, е 1280 лева. Тоест, уговореното и заплатено възнаграждение от 1536 лева за защита пред една съдебна инстанция надвишава минималния размер с 256 лева. Този размер не е прекомерен, предвид естеството на казуса и правната му сложност. Следва да се отчете и, че в проведените съдебни заседания жалбоподателят се е представлявал от пълномощник, който е вземал активно участие и в писмени бележки е развивал доводи по съществото на делото. Ето защо, съдът намира, че претендираните разноски следва да се присъдят изцяло.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № НП-3 от 13.10.2020г., издадено от министъра на икономиката и председател на Междуведомствената комисия по експортен контрол и неразпространение на оръжия за масово унищожение.

ОСЪЖДА на основание 63д, ал. 1 ЗАНН Министерство на икономиката да заплати на „*****“ ЕООД 4 608 лева - направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение, както и в случай, че не изпълни доброволно в срок задължението за заплащане на присъденото възнаграждение, на основание чл. 190, ал. 2 НПК да заплати по 5 лева за служебно издаване на всеки брой изпълнителен лист в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на СРС.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____